

108.

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-
septimâ mensis Novembris, anno Domini M. DCC. LXXVII.*

M. CLAUDIO FRANCISCO DU CHANoy,
Doctore Medico, Præsîde.

An Arthritidi Sapo?

I.

RBANAS inter gentes morbus frequens, voluptatis proles, doloribus atque cruciatibus, in quâvis ut plurimùm articulatione, mortales dilanians, Vere & Autumno, paroxysmis eheu longioribus! Sapius recurrens, à Græcis nuncupatur arthritidis. Ab hac autem quam opprimit partem nova sortitur nomina; quapropter varias ipsius species describas potius, quàm morbum! Protheum definias. Arthritidis Regulari quoties patet incessu, lympham in articulis degentem, *synovia* nomine insignitam, aut tendonum vaginis inclusam, partium lubricationi infer-
vientem plerumque corrumpit: modò torporem concilians, infarctus & trepidationes procreans, sensim extremitates invadit, modò stipata doloribus atque tumore comitata, repente unoque ictu in articulos sævit. Si manum carpum-vè, aut externam partem, aut digitorum articulos infestat, chiragra dicitur. Si malleolos, talos, pedum, maxime verò pollicis commissuras adoritur, podagra. Ischias verò, si ossi sacro, ischio, aut summis natibus partibus-vè ambientibus inhæret. Nec satis est arthritidi tantum humano generi bellum inferre. Proh fatum! Quot quantasque strages edat, ubi irregularis seu *anomalia* laceffit, vix credibile. Pandoræ pixidem rectè appellaveris; quæ morbi cujuslibet larvam mutuatur. Pravo cuilibet affectui ansam præbet. In caput sedem figit: Agmine facto ruunt angina, cephalagia, phrenesis, apoplexia. Dædaleos ubi pulmonis anfractus percurrit, tussis excitat, asthma procreat, pleuresim utramque mentitur. At si variis cum liquoribus rùm secretis, rùm lubricationi viscerum in abdomine contentorum consecratis connubium faciat arthriticus humor; malorum iliadem secum ipsis importat. Præstò sunt cardialgia, nausea, vomitus, tormina, colici dolores, obstructions, inflammationes, phrenitis, &c. Triplex *anomaliam* distinguitur species: vaga, quæ trunci costarumque articulationes obsidet; indeterminata, quæ omnibus simul & cunctis partibus ex æquo minatur, devia tandem singulas viscerum functiones perturbat. Non adeò furit *paroxysmus* prioribus arthritidis, imbecilliores plerumque occupat artus; in extremitates à corde remotiores, vim sanguinis valde immixtam recipientes suum exercet imperium, non missurum, nisi negato in articulis hospicio. Nec irregularem nisi vetustate, casu aut incuriâ morem adipiscitur. Omissis omnibus causis, à Veteribus, in articulari morbo cognitis, in medium proferam sanguinis inspissationem, tumoribus excitandis maxime aptam, frigidamque morbi qualitatem præ se ferentem; altera verò ab humorum acrimoniâ originem ducit, calore, rubore, irritatione partis malè affectæ innatescit, calidaque noncupatur. Utraque modò seorsim, modò viribus unitis præliantur; nec tamen curantibus tantum facessierent negotium, absque ullâ peculiari quâdam arthriticâque humorum Crasi à naturâ alienâ. Recens huc usque curatu faciliior habetur; inveterata & nodosa difficilior, teste Ovidio, Lib. 1. Eleg. IV.

Tollere nodosam nescit Medicina podagram.

Hæreditariam expugnabis rariùs; nisi sanguinem spissum crassumque attenues, tumores discutias;

* Auctore M. CAROLO-LUDOVICO LIGER.

acrimoniam humorum obundas, arthriticumque *miasma* foras amandes non remedium farragine; sed unico, partibus oleosis salibusque alkalinis constante, saponis nomine insignito, cunctis facies satis.

II.

NULLUM immerito corripit articularis morbus. Opimo victu, eleganti, gulæ irritamentis nunquam, nec terram exarat. Divitum palatia, eruditorum musæum habitat; pauperum verò parit tabernis. Quantum ex deliciis surgat amari, apprimè suo periculo callent arthritici. Præteritam frustra ducunt felicitatem, ipsi frustra valedicunt, dum voluptatibus aut gulæ pendunt vestigal, iterum atque iterum stans temporibus persolvendum. Neque enim usquam podagricis certa quies; inviti quot sunt, malorum voluntur oceano, & cunctis suis imber imminet. Dolenda quippe ipsorum conditio, quoties plectuntur; at ipsis timendum quandiu quiescunt. Primarias Arthritidis causas perpendenti, proximam in senibus esse sanguinis inspissationem, ultro patebit, ob defectum in motu circulatorio, imminutas vires labefactasque concoctiones; liquores enim nostri à motu præsertim & valentioribusque cibis stomachum gravare volupe est, ut ait Horatius, *Sat. 2.*

..... cum simul affis

Miscueris elixa, simul conchylia turdis,

Dulcia se in bilem vertent, stomachoque tumultum

Lenta feret pituita.

Imperfecta semper eorum digestio, crassum viscosumque succum, reparandis jacturis eheu! copiosorem minimè aptum suppeditat. Otium nonnunquam & labor improbus, seu studium, humorum vitiant indolem; non uno quidem eodemque tenore suas agunt partes. In otio succorum corporis recrementa quæ prius excernebantur, in vasis reconduntur. Meditationibus seriis ac diuturnioribus, spiritus defæciatores ac volatiles à concoctionum penso, quod debuerant absolvere nimium avocant. Quam malè salutis suæ consulunt, qui calori juventutis obsequentes, aut vegetissimo robori sunt. Brevi enim franguntur eorum membra labore, debilitantur nervi, spirituum animalium fit penuria, nobilioribus balsamicisque suis partibus sanguis defraudatus, nihil nisi acrimoniam, acorem, acidum-ve redolet. At cunctos homines agit non una cupido; sunt quos pleno juvat potare, quantum ipsi acrimoniam concilient, neminem latet. Liquores & vina acidis superabundare chemia demonstrat, lacteos humores coagulare evincit experientia. Cuncta Bacchi munera omnibus nocere cave credas. Iis, Campanis atque Burgundis tuto frui licitum est, quamvis patrio liquori plurimum pana principis sibi invicem exquisitâ proportionem adèd unitis constantur, ut arte quâlibet non facile à se invicem queant disjungi. Cætera verò acidis partibus adèd turgent, ut in doliorum parietibus magnâ copîa sales suos sub tartari nomine incrustent, operâque facili deponant. Quâcunque verò viscera primariaeque vias impetum faceret; nec nisi peculiari humorum *crasi*, quam *miasma* arthriticum voco, vitiatus in articulis decumberet. Fonte licet eodem hauriantur corporis humores, nedum varii diversis sint morbis obnoxii, imò iidem, variè corrupti diversos pro modulo morbos procreant. Pars enim fibrosa seu lymphatica semen succosque nutritios corrumpit, ubi lue venerè neres inquinat, tenaciores, viscosiores, aciores, erodentes reddit. *Fernelius* asserit pituitam caloris vi & appulsu tantam adipisci crassitudinem, ut à lapidis aut gypsi naturâ non procul absit. Hanc sæpè deprehendisse testatur in pulmonibus aut articularum digitis. Ab his omnibus fibrarum distortionibus supervenientes repetere ne graveris.

III

QUOTIESCUMQUE alkalinis salibus fixis vegetantium olea quâlibet arte chemicâ, aut naturâ intimè conjunguntur, massa residua libero aeri concrefcens, indurefcens, in aquâ solubilis, Sapo nuncupatur. Ut tamen desideratos præstet effectus, certam requiri alkali cum calce vivâ parati, atque acidi proportionem usus edocuit. Quot quantaque ex hac combinatione procedant miracula, mirum dictu. Oleum pristinam pinguem naturam amittit, novam aquæ amicam inquit *Boerhaavius*, calore motu & contritu solvit gummosa, oleosa, resinosa, pinguis inspissata, reddit eadem quoque saponacea sive solubilia in aquâ. Hinc abluit, detergit, eluit, aperit,

mundat, resolvit. Coagulatis quæsitam restituit meabilitatem. Eâ re inveteratas referat obstructio-
nes, perditumque eis partium usum restituit. In concreta amurcosa ex terrâ coalescentia & oleo,
pulchra quoque præstat. Obstat quin etiam acidis, ne cogant chylum, vel lac; imò & his acido
densatis iterum resolutionem offert. Unde apparet quòd ferè sit aperiens, attenuans, resolvens,
dissolvens universale in corpore humano, quoties memoratis de causis laborat. At quantum
debellandis furoribus arthritidis conducit Sapo, ex ipsius principiis eruas facilè. Olea nativa hu-
morum acrimoniam obtundendi, demulcendi vim obtinere planum est. Sanguinis inspissationem
salibus cedere; crassos vicidosque succos salibus attenuari, dilui, dissolvi constat experientiâ. Præ-
stantiores effectus, tutiores promptioresque edere saponem, quis non judicet? Olea sale turgentia
cum humoribus miscentur facilius, eisdem inter se magis *analagos* efficiunt, fluiditatem, dulce-
dinem ipsis conciliant; hinc circuitum suum perfectius absolvit sanguis, in minimis vasis nullas trahit
moras, statutas juxta leges fiunt secretionis qualibet, stat æquilibrium à quo pendet sanitas. Sal
alkali partibus oleosis involutus ad sanguinem facilius pervenit, minimos pervadit mæandros, in ob-
structis vasis sibi viam aperit, densos humores dividit, lympham morantem in circuitum agit; hinc
tumorum discussio, resolutio, dolorum mitigatio, quies, bona valetudo. Arthritidi curandæ impar-
foret quodcumque medicamen virtute saponaceâ orbatum; hoc solius saponis opus. Ipsi licet cunc-
tos corporis meatus perlustrare, organicas partes peragrarè, absque ulla suæ virtutis deperditione.
Serpit quocumque, reptat, rimatur; nec de suo, nisi in salutis aut ægrorum commodum impendit.
Semper fortitur effectum, urinam movet, perspirationem excitat, sudores provocat. Quo tandem
vergit natura hanc insequitur. Ventriculum, intestina primariasque vias, ab impurâ colluvie ex im-
becillioribus aut pravis digestionibus ortâ alvum laxando expedit, à saburrâ liberat: sicque poda-
gram ab ipsis incunabulis expugnat & expellit. At ubi in extremitatibus se recipit atque nidulatur
arthritidis, tumoribus, gypsis, tophis, nodisque artus derurpat, pereunte motu incurvat. Externè
applica saponem; resolvit tumores, aerem in nodis inclusum expandendo, foras tophos attrahit,
redit sua membro deperdita flexilitas, usus, mobilitas.

I V.

SAPONEM laudatis doubtis instructum curandæ Arthritidi parem fore, quis dubitet? Ecquis
flocci faciat remedium, quod suadet ratio, probat auctoritas, indicat analogia, experientia
confirmat? Podagra, inquit *Hippocrates*, lactis diætâ, diureticis & purgantibus tractanda. In ipsius
consensum venèrè plerique medendi peritiâ commendabiles. Quæ verò tentarunt medicamina, ea
ipsis felicius successisse narrant, quæ amaritudine & sale pollerent. Quin imò scopum tutius atting-
unt ea, quorum principia, *analyfi* factâ, ad Saponem propius accedunt; ut præ ceteris *Chamadrys*
idcirco *ira arthritica* vocata. Iisdem remediis, *analogiâ* ducti, renum calculos aut vesicæ dissolvere
conati sunt. Arthritidem cum calculosâ passione passu eodem procedere ominabantur ultrò, nec
immerito. Licet *Sydenhamus* podagrâ diu vexatus litem non dijudicet, caculum tamen & Arthri-
tidem ejusdem materiei morbificæ participes esse, atque sese invicem procreare subodorabatur. Du-
bium solvere gloriatur *Guanerus* his verbis: « Summè calculosa passio dominam *arthriticam* diligit,
& tantam simul habent affinitatem, ut una sine aliâ rarissimè invadat ». Hanc sententiam confirmat
Ramazzinus. Nephritis quoque & Arthritis, quæ vitæ sedentariæ pedissequæ sunt, litteratorum
morbis se jungunt comites; perraro autem quis arthriticus est, quin fiat nephriticus; quia utriusque
affectus eadem est materialis causa. *Erasmus* calculo laborans ad amicum suum arthriticum scripsit
se & amicum illum esse affines, imò cognatos, duarum quippè sororum maritos, ac illius uxorem
sibi intimè jungi absque ullâ adulterii suspitione. At si concreta ex utroque morbo producta arte
chemicâ probaveris, iisdem omnino principiis constari deprehendes: eandem salis volatilis, olei
quantitatem suppeditant, eandem aeris copiam explodunt. Si tanta sit inter utrumque morbum &
ex omni parte necessitudo; ecquis eandem in administrandis remediis rationem necessariam esse infi-
cias eat? Saponem, Gallorum inventum, sub remedii *Lithonriptici Anglici* nomine, in usus me-
dicos nuperrimè adhibitum, contra calculos mira præstare, eos dissolvere, dissolutos expellere
norunt omnes. Quin etiam in hoc calculi affectu arenulas aut gypsum referente, qui affectus Arthri-
tidis statum & naturam propius attingit, feliciores, inopinatos & promptiores eventus sortiri de-
monstrat experientia. Hæc eadem sagax rerum magistra, nephritidem & arthritidem iisdem remediis
curari posse atque profligari, evincit. Podagricos enim dolores demulcere, arthriticos motus com-
pescere, ipsam insuper arthritidem penitus eradicare, Saponi nonnunquam contigit, quoties ipsius
ope calculis laborantes sublevare tentarunt medici: sicque ægri duplici morbo interire pericli-
tantes, ex utroque, atque eodem remedio in integrum convaluere. Tantæ hujusce remedii virtutes
Boerhaavium non latuere, ubi ipsius laudes extollit. Facit Sapo quod aqua nequit; quod oleo ne-
gatur, id præstat. Efficit tutò quod alkali cum periculo potest exequi, quod reliquis salibus nefas.
Nullum secum importat periculum, si vacuis visceribus benè dilutus, motu corporis adjutus, copiâ
satis magnâ, sed divisâ temporibus potetur. Virtute suâ dissolvente sanguinis motum perficit,

liquidiorē lymphā reddit, ipsā fixiori sale locupletat, circulatione tandem peractā in urinis idem fermē reperitur. Externē pariter applicatus, in ulceribus sinuosis, fistulis pulchra efficit; & in maximis tumoribus, Auctore *Alexandro Tralliano*, Gallicum saponem in topicis adhibere convenit.

V.

TÆDIOsa lactis diætā quamplurimos podagræ doloribus immunes fuisse, forsan objiciet aliquis? Quot exuto lactis jugo crudelius excruciantur? Nonnullos etiam reperias qui aperiētibz martialibus arthritidem perdomarunt; at quanta, ubi phlogisticā vim explodunt martialia, capiti imminent pericula? A saponis usu nihil horum metuas; sive hunc mixtum cum melle atque subactum, in opiatæ formā devorandum jubeas; sive opiatam in idoneo liquore decoctam præscribas hauriendam. Instant; calculos vesicæ in quā commoratur Sapo radere & dissolvere potest quam facillimē, concreta verò arthritidis penetrare minimē ob indefessum lymphæ motum. Podagricorum nodi, tophi spongiosā materiā aut gypsum referente formantur: adeoque remediis facilius dissolvi possunt absque morā diuturniori; imò circulationis legibus obtemperando, novas eundo vires acquirit Sapo, superandis obicibus sæpius occurrit, eos sensim imminuit, facilius obliterat, tutius destruit. Licet innoxius per se, Medici tamen prudentiam atque sagacitatē requirit; quod ipsi cum remediis potentioribus est commune. Etati, temperamento, tempori, morbo consulendum est. Caveas ergo in arthritide *anomalā* liberalius largiri, quoties morbum peculiarem procreat aut mentitur. Fibræ nimis tensæ, rigidiores prius sunt laxandæ, humorum impetus, furores leniendi, sanguinis missionibus extinguendi, nimia eorundem copia *Catarticiis* imminuenda, præsens tandem morbus propriis debellandus armis. Cautē etiam te geras oportet sævientibus podagræ paroxysmis: dolores tunc mitigandi, ex arte conciliandā quies. His peractis, otiosus tragædiæ spectator naturæ nequidquam committas. Vincendus adhuc later hostis nova bella prioribus crudeliora mox daturus, nisi hunc diuturno saponis usu expugnaveris atque fugaveris. Nec te insoliti deterreant eventus, naturæ deficienti potius, quā lædenti remedio adscribendi. Laxiorem alvum absorbentibus, coralliis constringes, constrictionem oleosis lenioribusque purgantibus solves facillē. Procul hinc illa topicorum farrago in arthriticorum levamen minus, quā solatium adhibita. Quot repercutientibus topicis ex morbo sese expedire nitentes, in magnum vitæ discrimen inciderunt? Utere sapone, tumores resolvit; non repercutit, tophos dissolvit, foras attrahit. Absque ullā vasorum eruptione, dilaceratione, obstructions referat. Crassos viscidosque succos ubicumque degentes diluit, attenuat. Arthriticum *miasma* per urinas & sudores movet, agitat, avertit. Omnes denique arthritidis causas diruit, expellit.

Ergo Arthritidi Sapo.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Henricus-Joannes BAGET.	M. Carolus-Ludovicus VARNIER.	M. Petrus-Augustinus ADET.
M. Carolus-Jacobus SAILLANT, è Regiâ Societate Medicâ Parisiensi pro Epidemiis institutâ.	M. Jacobus - Franciscus DE VILLIERS, Antiquus Regis Exercituum Medicus Ordinarius in Germaniâ, Regiæ Scholæ Veterinariæ Medicus.	M. Jacobus BARBEU DU BOURG, Regiæ Scientiarum Academiæ Sækolmiensis, Societatis Regiæ Mospeliensis, Societatis Medicæ Londinensis, & Societatis Philosophicæ Americane Socius.
M. Theobaldus NIZON.	M. Eduardus-Franciscus-Maria BOSQUILLON, Eques, & Societate Medicâ Edimburgensi, Professor & Censor Regius.	M. Joannes-Jacobus MESSENGER.

Proponēbat Parisiis JOANNES - BAPTISTA - JOSEPHUS THÉRY, Atrebatensis; Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1777.
A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Typographi. 1777.